

Sygnatura akt III C 1231/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Milko

Protokolant: stażysta Anna Wojtczak

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 roku w Szczecinie

sprawy

z powództwa (...) Bank Spółki akcyjnej w W.

przeciwko B. S.

o zapłatę

I. oddala powództwo w całości.

II. oddala wniosek pozwanej o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Małgorzata Milko

Sygn. akt III C 1231/15

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 25 maja 2015 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym żądał zasądzenia od B. S. kwoty 14 326,39 zł wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że B. S. nie wywiązała się z zawartej w dniu 17 stycznia 2014 roku umowy kredytu i z tego tytułu powstało dochodzone pozwem zadłużenie.

W dniu 19 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zgodnie z treścią żądania pozwu (ówczesna sygn. akt VI Nc-e 921438/15).

B. S. zaskarżyła nakaz zapłaty sprzeciwem, skutkiem czego postanowieniem z dnia 10 września 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, kierując się dyspozycją przepisu art. 505³⁶ § 1 k.p.c., stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi jako właściwemu do jej rozpoznania według przepisów o właściwości miejscowej ogólnej.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym B. S. podniosła zarzut niewykazania przez powoda zasadności dochodzonego roszczenia tak co do zasady jak i wysokości, brak prawidłowego wypowiedzenia bądź rozwiązania umowy i wykazania przyczyn z jakich miałyby to nastąpić a w

konsekwencji powstania i wymagalności zobowiązania pozwanej. Zakwestionowała także sposób naliczenia odsetek oraz wiarygodność dokumentów.

Na rozprawie w dniu 12 maja 2016 roku pełnomocnik B. S. podtrzymał; wniosek o oddalenie powództwa oraz przedstawione w sprzeciwie zarzuty. Wnosił także o przyznanie pełnomocnikowi kosztów zastępstwa podając stawkę 33 zł za godzinę i 70 godzin, które musiał spędzić na przygotowaniu się do rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 stycznia 2014 roku B. S. zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną w W. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...), na podstawie której bank udzielił jej kredytu w kwotach 6 254,26 zł, na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych Kredytobiorcy oraz kwotę 4 076,89 zł na spłatę dotychczasowego kredytu. Kredyt został udzielony na okres 96 miesięcy.

Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 16,00% w stosunku rocznym.

Dowód:

- umowa konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 17 stycznia 2014 roku, k. 28.

W dniu 22 lipca 2014 roku B. S. zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną w W. aneks do umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego w związku z wnioskiem kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia. Strony postanowiły zmienić umowę z dnia 17 stycznia 2014 roku w ten sposób, że okres spłaty kredytu został wydłużony do dnia 25 lipca 2011 roku. Całkowita kwota kapitału wyniosła 12 929,45 zł a całkowity koszt kredytu wynosił 10 220,31 zł.

Dowód:

- wniosek o restrukturyzację zadłużenia, k.24v. – 25;

- aneks do umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 17 stycznia 2014 roku, k. 23.

Pismem z dnia 2 lutego 2015 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wypowiedziała B. S. umowę kredytu nr (...) i wezwała ją do zapłaty zadłużenia z tytułu umowy o kredyt z dnia 17 stycznia 2014 roku, którego wysokość na dzień sporządzenia pisma wynosiła 254,83 zł tytułem należności kapitałowej, 900,35 zł tytułem odsetek umownych, 3,24 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej oraz 45 zł tytułem kosztów i opłat Banku zgodnie z tabelą opłat i prowizji.

Wezwanie do zapłaty odebrane zostało w dniu 23 lutego 2015 roku, jednakże pozostało bezskuteczne.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy kredytu. k. 26.

W dniu 19 maja 2015 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wystawiła wyciąg z ksiąg Banku, w którym stwierdziła, że w księgach widnieje wymagalne zadłużenie B. S., zamieszkałej w S. przy ulicy (...) z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 17 stycznia 2014 roku zmienionej aneksem dnia 22 lipca 2015 roku, którego wysokość na dzień wystawienia wyciągu wynosi 14 326,39 zł i obejmuje niespłaconą należność główną w kwocie 12 929,45 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 10% od dnia 24 października 2014 roku do dnia 14 kwietnia 2015 roku w kwocie 1 151,95 zł, odsetki za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10% od dnia 24 października 2014 roku do dnia 19 maja 2015 roku w kwocie 184,99 zł, opłaty i prowizje w kwocie 60 zł..

Dowód:

- wyciąg z ksiąg banku z dnia 19 maja 2015 roku. k. 13.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Przedmiotowe roszczenie powód wywodzi z umowy kredytowej zawartej przez B. S. z (...) Bank Spółką Akcyjną w W., w której ten ostatni podmiot przekazał pozwanej określoną kwotę, a pozwana zobowiązała się kwotę tą zwrócić.

Zgodnie z treścią przepisu art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (tekst jednolity z 2002r. Dz. U. Nr 72, poz. 665 ze zmianami) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zaoficerowane przez stronę powodową, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez pozwaną, a i Sąd nie powziął zastrzeżeń co do ich wiarygodności. Dowody przedłożone przez powoda okazały się niewystarczające dla uwzględnienia wniesionego przezeń powództwa.

Pozwana przyznała fakt zawarcia umowy o kredyt, z której powód wywodzi roszczenie, zaprzeczyła natomiast aby z tego tytułu istniało zadłużenie w dochodzonej pozwym kwocie.

Z uwagi na to, iż pozwana zaprzeczyła zasadności żądania pozwu, na powódzie – zgodnie z ogólną zasadą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. – spoczywał obowiązek wykazania, że pozwany nie wywiązał się z terminowego regulowania należności wynikających z umowy zawartej z Bankiem (...) Spółką Akcyjną we W., wysokość żądanych kwot z tego tytułu, jak również w jakiej dacie roszczenie wynikłe z przedmiotowej umowy stało się wymagalne.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż obowiązek przedstawienia dowodów, zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c. spoczywa na stronach, zaś ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Nie wymagają jednak dowodu – stosownie do przepisu art. 229 k.p.c. – fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości co do swej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Nadto zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności, rządzącą procesem cywilnym, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). To strona powodowa, która domaga się zapłaty pewnej należności na drodze sądowej, winna co do zasady wykazać, iż należność ta – oznaczona co do wysokości, tytułu i daty płatności – nie została przez jej przeciwnika procesowego uiszczona.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że powód nie wywiązał się ze spoczywającego na nim obowiązku. W celu wykazania zasadności żądania pozwu powód przedłożył umowę kredytu z dnia 17 stycznia 2014 roku, aneks do umowy z dnia 22 lipca 2014 roku, wyciąg z ksiąg rachunkowych banku z dnia 19 maja 2015 roku oraz oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytu.

Dokumenty te pozwalają na poczynienie ustaleń, którym pozwana nie przeczy, tj. że strony były związane umową, a także jak była jej treść w szczególności w aspekcie zobowiązań pozwanej. Nie dają natomiast żadnych podstaw do uznania – z uwagi na podniesiony przez pozwaną zarzut - za udowodnioną wysokość zadłużenia w dochodzonej pozwym kwocie. W szczególności dokumenty te nie obrazują operacji na rachunku prowadzonym w celu obsługi kredytu, co ma istotne znaczenie dla wykazania zasadności żądania pozwu co do wysokości. Pozwoliłoby bowiem zarówno Sądowi jak i pozwanej na ocenę zasadności powództwa nie tylko co do zasady, tj. w jaki sposób przedmiotowa kwota została wyliczona, w tym czy naliczone kwoty odpowiadają treści umowy i Regulaminu, ale również na dokonanie matematycznego sprawdzenia prawidłowości jej wyliczenia. Samo przyznanie przez pozwaną

uchybień obowiązkowi spłacania przyznanego jej kredytu, wobec podważenia wysokości żądanej kwoty, nie może być wystarczające dla uwzględnienia powództwa. Powód winien bowiem udowodnić nie tylko to, że strony były związane umową, ale również, że pozwana nie wywiązała się z terminowego regulowania należności wynikających z umowy, a uwagi na podniesiony przez nią zarzut, także wysokość żądanej kwoty z tego tytułu.

Mając na uwadze, że powódka nie wykazała istnienia dochodzonej pozewm wierzytelności, powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Przepis art. 98 § 1 k.p.c. stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Natomiast § 2 tego przepisu stanowi, że do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym (...) zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu lub jej pełnomocnika oraz równowartość utraconego zarobku wskutek stawiennictwa w sądzie. Z uwagi na to, że pełnomocnika pozwanej nie wykazał, jakie konkretne koszty poniósł wniosek o przyznanie kosztów sąd oddalił.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.
3. Wykonać zarządzenie w terminie 14 dni.
4. Przedłożyć akta po wpłynięciu pisma lub za 30 dni od doręczenia.

Sędzia Małgorzata Milko